

HIREK

0000

Ima a lengyel dombon.

*A deres dombon véres ponyva,
Halott vitéz halotti leple.
Lengyel dombon áll a gyászpompa:
Őszi virág, véres virág,
Lőszér-ládából egy kereszt
S száz ágyuszó a gyilkosokra.*

*Szét takarom a véres ponyvát:
Halott vitéz halotti leplét,
S rám merevül szépséges arcod
Testvér, ki itt rohantál nemrég
S ki megharcoltad már a harcot.*

*Halántékd piros sebt
Megitatom forrás vizével,
Fiatal állad felkötöm,
Összekulcsolom kezeid,
Testvér, ki némán fekszel itt,
Bus szádban a halál ízével.*

*Lengyel dombok őszi virágát,
Didergő fehér margarétát
Összeszedem árva csokorba
S szivedre tűzöm szomorun.
Testvér, már tőlem úgy fogadd,
Mintha asszonyod adta volna.*

*Asszonyod, ki a kis ajtóba
Kijár elébed minden este
S nem tudja miért szomorubb.
Nem tudja még, hogy lengyel dombon
En szórok már föléd virágot
És mondok egy imát helyette:*

*„Foganjon meg a forró átok,
Mit fiát vesztett anya mondhat,
Mit párjavesztett kedves mondhat:
Száradjon el az átkozottnak:
Száradjon el sátáni teste*

*„Szemét kerülje könnyü átom,
S ha álmodik varangyok lepjék;
Sebesedjék ki lázban bőre,
S kutyája fusson messze tőle,
Mikor megérzi leheletjét;*

*„Undorodjon tőle a kedves,
Rohadjon meg szájában méze:
Ki halálod és e vértengert
Fehér cárok pokolvárában
Valaha orvul felidézte.*

*„Foganj, foganj meg forró átok
Amen, ámen...“ És aztán hajrá!
Hajrá csak egyre közelebb,
Hajrá, új harcra, véren által,
Hol győzelem virága nyit!
Csak megszorítom hűlt kezed
Testvér, te drága, aki itt
Kibékítettél a halállal.*

Przemysl október hó.

GYÓNI GÉZA.

— **Idősebb Andrassy Gyula emléke.** Makóról jelentik: Csanádmegye törvényhatósági bizottsága legutóbbi rendes ülésén Návay Lajos indítványára jegyzőkönyvben örököltette meg idősebb Andrassy Gyula grófnak, a nagy magyar külügyminiszternek, a németekkel való szövetségünk megalapozójának emlékét és halálját kifejezve, arról értesítette Andrassy Gyula grófot, a dieső emlékü

magyar államférfiu fiát. Erre a határozatra Andrassy Gyula gróftól ma a következő levél érkezett a vármegye törvényhatóságához:

Csanádvármegye Nagyságos Alispánjának,
Makó.

Melegen köszönöm a megtisztelő megemlékezést. Valóban nagy megelégedésül szolgál látni, hogy *Atyám műve a némettel való szövetség, mennyire bevált, s meg vagyok győződve, hogy az lesz még sokáig, kiszámíthatatlan időnkig a helyes magyar politika alapköve.* Kérem, legyen szives közölje a Vármegyével köszönetemet, a felett való örömöm kifejezését, hogy ezen határozatukkal is bebizonyítják, hogy ragaszkodnak a helyes nemzeti politikához.

Hazafias üdvözléssel
Andrassy Gyula.

Egyidejűleg Návay Lajoshoz a következő levelet intézte:

Tisztelt barátom! Nagyon köszönöm szives soraidat, amelyekben arról értesítesz, hogy a vármegye édesatyám érdemeit a német szövetség létrejötté körül elismeri. Igaz örömömmre szolgál a vármegyének ezen kinyilatkoztatása.

Szívélyes üdvözléssel
Őszinte híved
Andrassy Gyula.

— Henneberg báró ezredes kitérítése.

A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király Henneberg József báró 46. gyalogezredbeli ezredesnek az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartása elismerésül a vaskoronarend harmadik osztályát adományozta, a hadi ékítelménnyel.

A gabonaárak megszállása. Budapestről jelentik: A földművelésügyi miniszter tudvalevőleg a felvidéki utazása folytán elhalasztotta a maximális gabonaárak megállapítása céljából tervbevett ankétot. Miután a miniszter már visszaérkezett, az ankét ma már megkezdtek. A megbeszélésen igen sokan vettek részt nemcsak a fővárosi, hanem a vidéki érdekképviseletek részéről is és különösen sok gazdaegyesület jelentette be részvételét.

— **Négy szerb a szegedi hadbíró előtt** A szegedi hadbíró szerb határmenti hazáruók ügyét tárgyalta ma. Rajin Miklós mátyásmezei (macsevicsi) községi bíró, Sztojanovics Miklós községi albíró, továbbá Markovics Péter és Bagoszavlyevics Milos esküdtek voltak a vádlottak, akik szerb anya nyelvűek és Szerbia érdekében izgattak a faluban. A katonai büntetőtörvény 327. paragrafusa szerint minősülő és 329. paragrafusa szerint büntetendő bűncselekmények, az állam hadereje elleni büntetettnek elkövetésével vádolják őket. 1914. augusztus 14-én a községházán megbeszélést tartottak, hogy két emberrel, akiket csónakon küldenek át a szerb partra, értesítik majd a sereget a falu katonai védelméről. Arról, hogy csak kétszáz katona van a községben, mert a többiek elvitték Galiciába. A falunak egy hazafias lakója, Maletics Illés mészárosmester kihallgatta a beszélgetést és Mihalek Ferenc csendőrnök jelentést tett róla. Így kerültek ma a bűnösök az illetékes szegedi hadbíró elé. A tárgyaláson Pappert Vencel ezredes elnökölt. A tárgyalást Szerdahelyi László alezredes-hadbíró vezette. Ügyész: Zsifkovics József dr. Védő: Papp Tivadar dr. hadbíró. Jegyző: Riedel Nándor dr. A tárgyaláson a vádlottakat Nikolics György tolmácsolta. A vádlottak tagadtak. Rajin azt vallotta, hogy a községházán megjelent egy Kiss nevű ember, aki arra kérte őt, hogy a Magyar Vörös Kereszt Egyesületnek rendezzen gyűjtést. Bagoszavlyevics albíró erre

egy megbeszélésen azt ajánlotta, hogy inkább a szerb Vörös Kereszt számára gyűjtessenek. Ez volt az egész megbeszélés tárgya. A tanúk, akik be voltak idézve a tárgyalásra, Maletics kivételével, nem bizonyították a vád főbb pontjait. Ezért a bíróság csak felségsértést látott fenforogni. Kimondta az illetéktelenséget és az ügyet áttette az ujvidéki ügyészséghez.

— **Egy zsidó hős temetése.** Ma délután félnégy órakor ismét katona-temetés volt. Néhány nappal ezelőtt a déli harctérről súlyosan megsebesülve hozták a szegedi csapatkórházba egy Rebemann nevű közcivét. Rebemann lembergi születésű huszonhárom éves, zsidó fiatalember volt, aki hősiességgel küzdött a harctéren és nagy betegen került Szegedre. Az orvosok már nem tudták megmenteni az életnek és tegnapelőtt a lembergi fia, távol szüleitől és rokonaitól kiszervezett. Az idegenben elhalt közcivét temetéséről bensőségteljes szeretettel és megható részvétellel gondoskodott a szegedi zsidó hitközség. Az elhalt hősnek első osztályú temetést nyújtottak. Kint a csapatkórház udvarán folyt le a gyászszertartás, nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében. Löw Immanuel dr. főrabbi magas szárnyalásu, mindenkit könnyre fakasztó gyászbeszédet tartott. Aztán megindult a gyászmenet. A koporsó körül nyolc katona haladt és a kivonult díszszakasz sor-tüzet adott. A koporsót egészen a temetőig kísérte ki a közönség. A zsidó temető cintermében helyezték el, ahol a kórus gyászdalt énekelt. Azután elhantolták a koporsót, a cinterem előtt levő díszsírhelyen.

— **A Vörös Kereszt és halottak napja.** A Vörös Kereszt Egyesület a vasúti állomásra érkező és itt átvonuló sebesült harcosokat ezerszámra látja el étellel. Ezen ételmezés költségeinek fedezésére a „Szeged“ állomáson működő Vörös Kereszt betegnyugvó állomásnak a belvárcsi temető-bizottság elnöke és a rendőrfőkapitány még szeptember havában kizárólagos engedélyt adott a temetőben való gyűjtésre. A vörös-keresztes urnók már megalakították a maguk női szervezetét, mellyel a gyűjtést végzik és a befolyt összegeket elszámolják a betegnyugvó állomásnak.

— **Népfölkelők önkéntességi joga.** A hivatalos lap közli a honvédelmi miniszter terjedelmes körrendeletét, amely részletesen felsorolja, hogy azok az 1894 és 1895-ben született ifjak, akik népfölkelési szolgálatra bevonultak, miként vehetik igénybe az önkéntességi kedvezményt.

— **Az ujjongó Szerajevó.** Szerajevóból jelentik: A bosnyák főváros lakossága a szerb és montenegrói bandák végső kiverésének hírére óriási lelkesedéssel fogadta. A hivatalos köröknek már jelentett táviratváltásán kívül Appel hadtestparancsnokot is táviratban üdvözölte a városi tanács. Az e hónap 26-án bevonult ujoncok a hadtestparancsnokság és a konak épülete előtt hazafias tüntetést rögtönöztek, a mohamedánok külön és a próféta zöld lobogója alatt tüntetve jártak be a várost. A betörők visszavetésében részt vett csapatok javára gyűjtés indult meg s máris összegyűjtöttek hatvanezer koronát, amint ajándékot vesznek a csapatoknak. Külön autombiltren fogja Szerajevó város ajándékát a harctérre szállítani. A lapok a felségárulási per ítéletével csak röviden foglalkoznak. A Hrvatski Dnevnik közönséges gonoszleletnek mondja a merényletet, amely nem érdemli meg, hogy politikai motívumokat is kereszenek benne. Az ítélet igazságos, a tettesek után most már a bujtogatókkal kell végezni.